

[Kirkegaard]

den modsatte vej, så der er ikke skygge af tvivl om, at disse avisartikler klart og tydeligt viser, at vi har et erhverv, som er ude i meget alvorlige problemer.

Den krise, der har ramt fiskerierhvervet, rammer naturligvis først og fremmest den enkelte fisker sammen med hans familie, men rammer i allerhøjeste grad også lokalsamfundet, både erhvervene i lokalsamfundet og altså også den kommunale økonomi.

Der er problemer med reguleringssystemet, først og fremmest med kvoterne. Dette kvotesystem, der som biologisk bevaringsforanstaltning er svært at sige meget rosende om, giver problemer i det daglige arbejde og er, om jeg så må sige, et fremmedelement i den måde, som fiskerne traditionelt har udøvet deres erhverv på. Vi ved f.eks., at et af resultaterne af kvotesystemet er en meget stor udsmidning af fisk, hvad der jo strider mod enhver form for sund fornuft, og som er ganske meningsløst. Der er en lang række problemer i dette reguleringssystem.

Et nyt problem eller i hvert fald et problem, der er blevet rejst for mig for nylig, er spørgsmålet om fangster af sild. Jeg vil gerne spørge fiskeriministeren, om han er indstillet på at arbejde på, at der bliver mulighed for, at fangster af sild, der ikke kan afsættes til konsum, kan afsættes til andre formål. Jeg ved godt, at der er nogle EF-bestemmelser på området, men det kan der vel også rettes på, hvis der er behov for det.

Dette økonomiske problem for erhvervet giver i øvrigt også et moralsk problem, for når man er i klemme økonomisk som fisker, kommer man jo ud i den problemstilling: Hvad skal jeg være mest omhyggelig med, mit pengeinstitut eller reguleringssystemet? Og resultatet af dette dilemma kan ofte blive et moralsk problem for den pågældende.

Der er altså mange ubesvarede spørgsmål vedrørende dansk fiskeripolitik og europæisk fiskeripolitik. Der er mange uløste problemer, og det var der jo altså desværre også efter ministerens tale. Jeg lyttede omhyggeligt til fiskeriministerens tale, og jeg savnede egentlig visioner, ideer, inspiration, gejst for at gøre noget, for at øve en aktiv indsats på erhvervets vegne. Jeg synes egentlig, at fiskeriministeren allerede efter få måneder på sin post virker som en træt mand, der er rådløs og ikke rigtig ved, hvad han skal tage fat på.

Jeg forlanger bestemt ikke, at ministeren, hverken i sin tale eller med et fingerknips, skal kunne besvare alle de spørgsmål, der er, og slet ikke løse alle de problemer, der er i erhvervet – så let er det ikke – men der er behov for et klart signal til erhvervet og dets udøvere om, at her er vejen frem, her er der nogle klare mål både for fiskeripolitikken herhjemme og for fiskeripolitikken i EF.

Fiskeriministeren har jo i øjeblikket formandsposten i EF's Ministerråd for fiskeriministre. Der er ikke mange dage eller uger tilbage – jeg forstod, at der er et enkelt rådsmøde tilbage – og jeg synes egentlig, det er naturligt at foretage en analyse af, hvad der er sket i formandsperioden. Der blev stillet ganske meget i udsigt, ikke mindst i april måned, men hvad har man egentlig nået? Og der er jo ikke mange dage tilbage.

Jeg har før givet udtryk for, at fiskeriministeren, der jo også er landbrugsminister, har fået en EF-ordning igennem på landbrugsområdet, som er ganske tilfredsstillende, men jeg synes ikke, at vi har fået så positive resultater på fiskeriets område.

Forårets konflikt skal jeg ikke bruge mange ord på. Det var en på alle måder ulykkelig konflikt, som vi i dag vel kan konstatere stadig væk bevirker, at der er sår i organisationsstrukturen for fiskeriet. Det var bestemt ikke en sejr for nogen, måske snarere et nederlag for alle, men der kom jo da en aftale ud af det.

I denne aftale var der nogle konkrete punkter, som jeg gerne vil spørge hvordan det egentlig går med udmøntningen af.

Refinansieringsordningen er uden tvivl et vigtigt element i den øjeblikkelige situation. Jeg hører en del om, at det går for langsomt, at der ikke rigtig er den fleksibilitet i tankegangen med hensyn til refinansieringsordningen, som der burde være. Hvor mange kan reelt, når det kommer til stykket, benytte ordningen? Er der plads inden for de kriterier, som er opstillet, til, at man reelt kan udnytte den? For når refinansieringsordningen bliver udnyttet, betyder det, eller skulle det i hvert fald gerne betyde, at rentebyrden er for nedadgående, og når rentebyrden er for nedadgående, er man heller ikke udsat for det samme økonomiske pres med kvoter osv.

Ophugningsordningen har været et centralt element i fiskeripolitikken og er det fortsat,